II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/1970

av den 8 juli 2015

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 med särskilda bestämmelser om rapportering av oriktigheter avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ([1]), särskilt artikel 122.2 femte stycket, och

av följande skäl:

(1) Syftet med denna förordning är att bestämma vilka oriktigheter medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen. För att kommissionen ska kunna utföra sina uppgifter vad gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen, särskilt för att göra det möjligt för kommissionen att utföra riskbedömningar, bör det också fastställas vilka uppgifter som ska lämnas.

(2) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas på samma sätt oberoende av vilken fond som används för att uppfylla de mål som fonden inrättades för. För detta ändamål bemyndigas därför kommissionen genom förordning (EU) nr 1303/2013 samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1306/2013 ([2]), (EU) nr 223/2014 ([3]) och (EU) nr 514/2014 ([4]) att anta regler för rapporteringen av oriktigheter och oegentligheter.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (EUT L 150, 20.5.2014, s. 112).

För att exakt samma regler ska gälla för de fonder som omfattas av dessa förordningar måste denna förordning innehålla bestämmelser som är identiska med de som finns i kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/1971 ([1]), (EU) 2015/1972 ([2]) och (EU) 2015/1973 ([3]).

(3) För att möjliggöra en enhetlig tillämpning av rapporteringskraven i medlemsstaterna är det nödvändigt att definiera begreppet *misstankar om bedrägeri*, med beaktande av den definition av bedrägeri som anges i konventionen upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ([4]), och begreppet *det första administrativa eller rättsliga konstaterandet*.

(4) I förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 223/2014 fastställs den nivå för vilken rapportering krävs under vilken oriktigheter inte behöver anmälas till kommissionen och fall där rapportering inte behöver ske. För att förenkla och anpassa bestämmelserna och uppnå en balans mellan den administrativa bördan för medlemsstaterna och det gemensamma intresset vid tillhandahållandet av korrekta uppgifter för analysändamål vad gäller unionens kamp mot bedrägerier är det nödvändigt att tillämpa samma nivå för rapportering och samma undantag för rapportering av oriktigheter och oegentligheter enligt förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 514/2014.

(5) Det är nödvändigt att fastställa vilken medlemsstat som bör rapportera oriktigheter i förhållande till målet Europeiskt territoriellt samarbete enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 ([5]).

(6) För att säkerställa konsekvens i rapporteringen är det nödvändigt att fastställa kriterierna för att avgöra när oriktigheter inledningsvis ska rapporteras och vilka uppgifter som ska lämnas i sådana inledande rapporter.

(7) För att de uppgifter som lämnas till kommissionen ska vara korrekta är uppföljande rapportering nödvändig. Medlemsstaterna bör därför förse kommissionen med uppdaterad information om betydande framsteg i de administrativa och rättsliga förfaranden eller procedurer som är relaterade till varje inledande rapport.

(8) Mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ([6]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([7]) bör kommissionen och medlemsstaterna avseende den information som lämnats i enlighet med denna förordning, förhindra obehörigt röjande av eller tillgång till personuppgifter. Därutöver bör den här förordningen ange för vilka syften kommissionen och medlemsstaterna får behandla dessa uppgifter.

(9) Eftersom utbetalningar redan har gjorts för de berörda fonderna och oriktigheter kan förekomma, bör bestämmelserna i denna förordning börja tillämpas omedelbart. Denna förordning bör därför träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1971 av den 8 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med särskilda bestämmelser om rapportering av oegentligheter avseende Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 (se sidan 6 i detta nummer av EUT).

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1972 av den 8 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 med särskilda bestämmelser om rapportering av oriktigheter avseende fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

([3]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1973 av den 8 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 med särskilda bestämmelser om rapportering av oegentligheter avseende asyl-, migrations- och integrationsfonden och instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (se sidan 15 i detta nummer av EUT).

([4]) EUT C 316, 27.11.1995, s. 49.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 281, 23.11.1995, s. 31).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer vilka oriktigheter som ska rapporteras och vilka uppgifter medlemsstaterna ska lämna till kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerna i förordning (EU) nr 1303/2013 ska gälla. I denna förordning gäller dessutom följande definitioner:

a) *misstanke om bedrägeri*: oriktigheter som ger upphov till inledandet av ett administrativt eller rättsligt förfarande på nationell nivå i syfte att fastställa att det föreligger en uppsåtlig handling, särskilt bedrägerier i den mening som avses i artikel 1.1 a i den konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

b) *det första administrativa eller rättsliga konstaterandet*: en första skriftlig bedömning av en behörig myndighet, vare sig det är en administrativ eller en rättslig myndighet, som på grundval av konkreta fakta sluter sig till att det föreligger en oriktighet, utan att detta påverkar möjligheten att denna slutsats senare revideras eller dras tillbaka under det administrativa eller rättsliga förfarandets gång.

Artikel 3

Inledande rapportering

1. Medlemsstaterna ska rapportera oriktigheter till kommissionen som

a) avser ett belopp som överstiger 10 000 euro i bidrag från fonderna,

b) har varit föremål för ett första administrativt eller rättsligt konstaterande.

2. I den inledande rapporten ska medlemsstaterna lämna följande information:

a) Fond, mål, regionkategori där så är lämpligt, namn och nummer för den gemensamma identifieringskoden (CCI-nummer) för det operativa programmet, prioriterat område och berörd transaktion.

b) Identiteten hos de fysiska eller juridiska personer som berörs, eller båda, eller någon annan enhet som medverkat till att oriktigheten begåtts och dess medverkan, utom om den informationen på grund av de berörda oriktigheternas natur inte skulle gagna arbetet med att motverka oriktigheter.

c) Den region eller det område där insatsen genomförts och med lämplig information för identifikation, såsom Nuts-nivån.

d) Vilken eller vilka bestämmelser som har överträtts.

e) Datum för och källan till den första information som lett till misstanke om oriktighet.

f) De metoder som har använts när oriktigheten begicks.

g) I förekommande fall, uppgift om huruvida denna metod leder till misstankar om bedrägeri.

h) Det sätt på vilket oriktigheten har upptäckts.

i) I förekommande fall, vilka medlemsstater och tredjeländer som berörs.

j) Vilken tidsperiod eller vilket datum som oriktigheten har begåtts.

k) Det datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oriktigheten gjordes.

l) Det totala utgiftsbeloppet för den berörda transaktionen, uttryckt som andel av unionens bidrag, det nationella bidraget och det privata bidraget.

m) Det belopp som berörs av oriktigheten, uttryckt som andel av unionens bidrag och det nationella bidraget.

n) Vid misstanke om bedrägeri och om inga utbetalningar av offentliga medel har gjorts till stödmottagaren, det belopp som felaktigt skulle ha betalats ut om oriktigheten inte hade konstaterats, uttryckt som unionens bidrag och det nationella bidraget.

o) Typen av oriktig utgift.

p) I förekommande fall, uppgift om huruvida betalningarna har ställts in och om möjligheterna till återkrav av utbetalda belopp.

3. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna inte rapportera oriktigheter som avses i artikel 122.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 till kommissionen.

I alla andra fall, särskilt i de fall som föregår konkurs eller misstanke om bedrägeri, ska de upptäckta oriktigheterna tillsammans med motsvarande förebyggande eller korrigerande åtgärder rapporteras till kommissionen.

4. Oriktigheter inom operativa program inom målet för europeiskt territoriellt samarbete ska rapporteras av den medlemsstat där utgifterna betalats av stödmottagaren när transaktionen genomfördes. Medlemsstaten ska underrätta förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten för programmet och revisionsmyndigheten.

5. Om nationella bestämmelserna föreskriver utredningssekretess får denna information inte lämnas ut utan tillstånd från den behöriga juridiska instansen, domstol eller annat organ i enlighet med nationella bestämmelser.

Artikel 4

Rapportering av uppföljning

1. Om en del av den information som avses i artikel 3.2 inte är tillgänglig eller behöver korrigeras, särskilt information om hur oriktigheterna begåtts eller hur de upptäckts, ska medlemsstaterna lämna den information som saknas eller behöver korrigeras i uppföljningsrapporter över oriktigheter till kommissionen.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de förfaranden som har inletts, avslutats eller avbrutits, eller procedurer för att tillämpa administrativa åtgärder, administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder i fråga om rapporterade oriktigheter, samt resultatet av sådana förfaranden eller procedurer. För oriktigheter som lett till påföljder ska medlemsstaterna även ange följande:

a) Om det rör sig om administrativa eller straffrättsliga påföljder.

b) Om påföljderna är resultatet av en överträdelse av unionslagstiftning eller nationell lagstiftning och närmare bestämmelser om påföljderna.

c) Om det fastställts att det rör sig om bedrägeri.

3. Medlemsstaten ska på skriftlig begäran av kommissionen tillhandahålla information om en viss oriktighet eller grupp av oriktigheter.

Artikel 5

Användning och behandling av informationen

1. Kommissionen får använda all information som medlemsstaterna lämnat enligt denna förordning för att utföra riskbedömningar med stöd av informationsteknologi och får, med utgångspunkt i den information som lämnats, utarbeta rapporter och system som mer effektivt identifierar risker.

2. All information som lämnats enligt denna förordning ska omfattas av yrkesmässig sekretess och åtnjuta samma skydd som enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat som lämnat informationen och de bestämmelser som är tillämpliga på unionens institutioner. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att se till att informationen förblir konfidentiell.

3. Den information som avses i punkt 2 får i synnerhet inte meddelas andra än de personer i medlemsstaterna eller inom unionens institutioner vars arbete kräver att de har tillgång till den, såvida inte den medlemsstat som lämnat informationen uttryckligen har lämnat sitt medgivande.

4. Den information som avses i punkt 2 får inte användas för andra ändamål än att skydda unionens ekonomiska intressen om inte de myndigheter som lämnat informationen uttryckligen har lämnat sitt medgivande.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande